

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล จากการศึกษาจากแบบสอบถาม เรื่อง ความสนใจและโอกาสของประชาชนรอบเขตอุทยานแห่งชาติดอยผาแดงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ส่วนที่ 3 การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ส่วนที่ 4 ความสนใจของประชาชนรอบเขตอุทยานฯ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ส่วนที่ 5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสที่ประชาชนคิดว่าน่าจะได้รับจากการท่องเที่ยวเชิง

นิเวศ

ส่วนที่ 6 การวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล

จากการศึกษาข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 295 ราย ผลการศึกษาสามารถอธิบายได้ดังนี้

เพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย คือ ร้อยละ 56.3 และ 43.7 ตามลำดับ

อายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 25 - 44 ปี คิดเป็นร้อยละ 48.5 รองลงมาคืออายุระหว่าง 15 - 24 ปี คิดเป็นร้อยละ 27.1 และอายุ 45 ปีขึ้นไป ร้อยละ 24.4 โดยมีอายุน้อยสุด 15 ปี อายุสูงสุด 68 ปี และมีอายุเฉลี่ย 35 ปี

ระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 42.1 รองลงมาคือ มัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 22.1 ปวช./ปวส. คิดเป็นร้อยละ 13.1 ปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละร้อยละ 8.8 อื่นๆ (กำลังเรียน) คิดเป็นร้อยละ 8.5 และไม่ได้เรียน คิดเป็นร้อยละ 5.4

อาชีพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม คิดเป็นร้อยละ 43.7 รองลงมาคือ รับจ้างทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 27.1 อื่นๆ (กำลังเรียนหนังสือ) คิดเป็นร้อยละ 12.6 ค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 6.4 รับราชการ คิดเป็นร้อยละ 6.1 และพ่อบ้าน/แม่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 4.1

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 1,801 – 3,599 บาท คิดเป็นร้อยละ 46.1 รองลงมาได้ต่ำกว่า 1,800 บาท คิดเป็นร้อยละ 27.5 และมีรายได้ 3,600 บาท ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 26.4 โดยมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำสุด 100 บาท รายได้เฉลี่ยต่อเดือนสูงสุด 16,550 บาท มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 3,244 บาท

ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในท้องถิ่น พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในท้องถิ่น เป็นระยะเวลา 19 - 42 ปี คิดเป็นร้อยละ 51.5 รองลงมาอาศัยอยู่ในท้องถิ่นตั้งแต่ 43 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 26.8 และอาศัยอยู่ในท้องถิ่นต่ำกว่า 19 ปีลงมา คิดเป็นร้อยละ 21.7 โดยมีจำนวนระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในท้องถิ่นต่ำสุด 2 ปี

การเข้าไปใช้ประโยชน์ในเขตอุทยานฯ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เคยเข้าไปใช้ประโยชน์ในเขตอุทยานฯ คิดเป็นร้อยละ 76.3 และไม่เคยเข้าไปใช้ประโยชน์ในเขตอุทยานฯ คิดเป็นร้อยละ 23.7

สถานภาพทางสังคมและการเป็นสมาชิกกลุ่ม พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เป็นสมาชิกกลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 61.7 และเป็นสมาชิกกลุ่มต่างๆ คิดเป็นร้อยละ 38.3 (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

N = 295

ลักษณะทั่วไป	ร้อยละ
เพศ	
ชาย	43.7
หญิง	56.3
อายุ	
15 – 24 ปี	27.1
25 – 44 ปี	48.5
45 ปีขึ้นไป	24.4
Mean = 35 S.D. = 12.68 Max = 68 Min = 15	

ตารางที่ 2 (ต่อ)

N = 295

ลักษณะทั่วไป	ร้อยละ
ระดับการศึกษา	
ไม่ได้เรียน	5.4
ประถมศึกษา	42.1
มัธยมศึกษา	22.1
ปวช./ปวส.	13.1
ปริญญาตรี	8.8
อื่นๆ (กำลังศึกษา)	8.5
อาชีพ	
เกษตรกรรวม	43.7
รับจ้างทั่วไป	27.1
ค้าขาย	6.4
รับราชการ	6.1
พ่อบ้าน / แม่บ้าน	4.1
อื่นๆ (กำลังเรียน)	12.6
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	
1,800 บาทลงมา	27.5
1,801 – 3,599 บาท	46.1
3,600 บาทขึ้นไป	26.4
Mean = 3,243.89 S.D. = 3,058.93 Max = 16,550 Min = 100	
ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในท้องถิ่น	
18 ปีลงมา	21.7
19 – 42 ปี	51.5
43 ปีขึ้นไป	26.8
Mean = 30.61 S.D. = 14.79 Max = 68 Min = 2	

ตารางที่ 2 (ต่อ)

N = 295

ลักษณะทั่วไป	ร้อยละ
การเข้าไปใช้ประโยชน์ในเขตอุทยานฯ	
เคย	76.3
ไม่เคย	23.7
สถานภาพทางสังคมและการเป็นสมาชิกกลุ่ม	
เป็นสมาชิกกลุ่ม	38.3
ไม่เป็นสมาชิกกลุ่ม	61.7

ส่วนที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

จากตารางที่ 3 ความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของประชาชนรอบเขตอุทยานแห่งชาติดอยผา골ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 295 ราย ผลการศึกษาสามารถอธิบายได้ดังนี้

ข้อความที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบถูกมากที่สุดคือ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จำเป็นต้องมีผู้นำทางที่มีความรู้ ความเข้าใจระบบธรรมชาติ เพื่อให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยวอย่างถูกต้อง ร้อยละ 80.7 รองลงมาคือ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศจำเป็นต้องให้ประชาชนในท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลและรักษาแหล่งท่องเที่ยวด้วย ร้อยละ 63.7 ส่วนข้อความที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบถูกน้อยที่สุดคือ การสร้างถนน หรือสิ่งอำนวยความสะดวกที่ใหญ่โตเป็นสิ่งที่ควรจะมีสำหรับแหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติ ร้อยละ 41.0

ตารางที่ 3 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
N = 295

ความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	ตอบถูกร้อยละ
- ต้องมีผู้นำทางที่มีความรู้ความเข้าใจระบบธรรมชาติ เพื่อให้ข้อมูลที่ต้องการ	80.7
- ต้องให้ประชาชนในท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแล และบำรุงรักษาแหล่งท่องเที่ยว	63.7
- ควรทำการสร้างงานสร้างเงินแก่ท้องถิ่นโดยการนำเอาทรัพยากรธรรมชาติที่หายากมาทำเป็นของที่ระลึกเพื่อขายแก่นักท่องเที่ยวเพราะทำให้มีรายได้สูง	60.3
- นักท่องเที่ยวไม่จำเป็นต้องศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวล่วงหน้าเพราะการเดินทางเป็นเพียงเพื่อหาความสนุกสนานเพลิดเพลินเท่านั้น	41.4
- การสร้างถนน หรือสิ่งอำนวยความสะดวกที่ใหญ่โตเป็นสิ่งที่ควรจะมีสำหรับแหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติ	41.0

จากตารางที่ 4 ความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 295 ราย เมื่อนำคะแนนความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมารวมกัน แล้วทำการจัดกลุ่มวัดระดับความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในบทที่ 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับความรู้มาก คิดเป็นร้อยละ 62.0 และกลุ่มที่มีระดับรู้น้อย คิดเป็นร้อยละ 38.0

ตารางที่ 4 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
N = 295

ระดับความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	ร้อยละ
กลุ่มที่มีรู้น้อย	38.0
กลุ่มที่มีรู้นมาก	62.0

ส่วนที่ 3 การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

จากตารางที่ 5 การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 295 ราย อธิบายได้ดังนี้

การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 66.4 เคยได้รับข้อมูลข่าวสาร และร้อยละ 33.6 ไม่เคยได้รับข้อมูลข่าวสาร

ความต้องการข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 72.5 ต้องการข้อมูลเพิ่มเติม และร้อยละ 27.5 ไม่ต้องการข้อมูลเพิ่มเติม

ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ต้องการเพิ่มเติม พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ต้องการข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบทบาทของประชาชนในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ร้อยละ 34.9 รองลงมา ต้องการข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ร้อยละ 25.4 ต้องการข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับประเภทของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ร้อยละ 17.3 ต้องการข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลดีผลเสียของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ร้อยละ 12.6 และร้อยละ 9.8 ไม่ต้องการข้อมูลเพิ่มเติม

ประเภทของสื่อ ในกรณีที่ต้องการข้อมูลเพิ่มเติม พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ควรมีการนำเสนอผ่านสื่อประเภทกระจายข่าว ร้อยละ 44.1 รองลงมาเสนอผ่านสื่อโทรทัศน์ ร้อยละ 40.4 ผ่านสื่อวิทยุ ร้อยละ 7.2 ผ่านสื่อหนังสือพิมพ์ ร้อยละ 1.7 และผ่านเจ้าหน้าที่ของทางราชการเท่ากันกับ ไม่ต้องการข้อมูลเพิ่มเติมผ่านสื่อใดๆ คือร้อยละ 0.3

ตารางที่ 5 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

N = 295

การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	ร้อยละ
-ท่านเคยได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศหรือไม่	
เคย	66.4
ไม่เคย	33.6
-ท่านต้องการทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเพิ่มหรือไม่	
ต้องการ	72.5
ไม่ต้องการ	27.5
-ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ต้องการเพิ่มเติมมากที่สุด	
บทบาทของประชาชนในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	34.9
ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	25.4
ประเภทของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	17.3
ผลดีผลเสียของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	12.6
ไม่ต้องการข้อมูลข่าวสารเพิ่มเติม	9.8
-ท่านคิดว่าควรจะมีการนำเสนอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศผ่านสื่อประเภทใดมากที่สุด	
หอกระจายข่าว	44.1
โทรทัศน์	40.4
วิทยุ	7.2
หนังสือพิมพ์	1.7
เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานราชการ	0.3
ไม่ต้องการข้อมูลข่าวสารเพิ่มเติมจากสื่อใดๆ	0.3

จากตารางที่ 6 ความถี่ของการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 295 ราย พบว่า สื่อที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับสัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง คือ โทรทัศน์ ร้อยละ 33.2 รองลงมาคือ หนังสือพิมพ์ คิดเป็นร้อยละ 17.3 และสื่อที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่รับเลยคือ การเข้าร่วมประชุม รองลงมาคือ เอกสารทางวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 96.2 และ 80.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 6 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ที่ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศจากสื่อ

ประเภทสื่อ	สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง	เดือนละ 1 ครั้ง	น้อยกว่าเดือน ละ 1 ครั้ง	ไม่ได้ดู/ อ่าน / ฟัง
-โทรทัศน์	33.2	20.7	15.9	30.2
-วิทยุ	8.5	17.6	29.5	44.4
-หนังสือพิมพ์	17.3	12.2	25.8	44.7
-หอกระจายข่าว	1.7	0.7	32.5	65.1
-นิตยสาร / วารสาร	0.3	1.4	21.7	73.2
-เอกสารทางวิชาการ	0.3	0.7	17.6	80.7
-แผ่นพับ / ใบปลิว	0.3	1.7	19.0	79.0
-เพื่อนบ้าน / ญาติพี่น้อง	0.3	9.8	42.2	47.5
-เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานราชการ	0.3	2.8	20.3	76.6
-การเข้าร่วมประชุม	0.0	0.7	3.1	96.2

เมื่อนำคะแนนการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมารวมกัน แล้วทำการจัดกลุ่ม และวัดระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ใน บทที่ 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารระดับน้อย ร้อยละ 87.5 รองลงมาคือ กลุ่มที่มีระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารระดับปานกลาง ร้อยละ 11.5 และกลุ่มที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารระดับน้อยร้อยละ 1.0 ตามลำดับโดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 12.5 (ตารางที่ 7)

ตารางที่ 7 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

N = 295

ระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	ร้อยละ
กลุ่มที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารระดับน้อย	87.5
กลุ่มที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารระดับปานกลาง	11.5
กลุ่มที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารระดับดี	1.0

ส่วนที่ 4 ความสนใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

จากตารางที่ 8 การศึกษาความสนใจของประชาชนรอบเขตอุทยานแห่งชาติดอยผากลอง เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จำนวน 295 ราย ผลการศึกษาสามารถอธิบายได้ดังนี้

ข้อความที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สนใจมากที่สุดคือ ท่านควรเสนอให้เจ้าหน้าที่ของอุทยานฯ จัดสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว เช่นป้ายบอกทางไปสุขา ร้อยละ 76.74 รองลงมาคือ ท่านและคนในหมู่บ้านของท่านควรจัดตั้งกลุ่มเพื่อจัดกิจกรรมสนับสนุนการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติดอยผากลอง ร้อยละ 74.50 ข้อความที่กลุ่มตัวอย่างสนใจน้อยที่สุดคือ เมื่อสิ่งแวดล้อมในอุทยานฯ เสื่อมโทรม ท่านคิดว่าควรปิดอุทยานฯ ชั่วคราวเพื่อให้ธรรมชาติฟื้นตัว และเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยว ร้อยละ 50.74

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความสนใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

N = 295

ความสนใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ดัชนี
- ควรเสนอให้ จนท.ของอุทยานฯ จัด สิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว	57 (19.3)	137 (46.4)	98 (33.2)	3 (1.0)	0 (0.0)	76.7
- ควรจัดตั้งกลุ่มเพื่อจัดกิจกรรมสนับสนุน การท่องเที่ยวในอุทยานฯ	42 (14.2)	153 (51.9)	85 (28.8)	7 (2.4)	8 (2.7)	74.5
- ปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติเพื่อเป็น การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	37 (12.5)	89 (30.2)	154 (52.2)	15 (5.1)	0 (0.0)	70.0
- ต้องการที่จะแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัญหาสิ่งแวดล้อมในชุมชน	10 (3.4)	143 (48.5)	114 (38.6)	25 (8.5)	3 (1.0)	68.7
- สนใจที่จะร่วมประเมินผลการพัฒนา แหล่งท่องเที่ยวในอุทยานฯ	21 (7.1)	110 (37.3)	120 (40.7)	44 (14.9)	0 (0.0)	67.3
- สนใจที่จะเข้าร่วมเสนอแนะและให้ข้อมูล เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวในอุทยานฯ แก่จนท. ของอุทยานฯ เพื่อประโยชน์ในการจัดทำแผน	22 (7.5)	100 (33.9)	141 (47.8)	24 (8.1)	8 (2.7)	67.1
- ให้ความสำคัญกับการให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยว เพื่อการปฏิบัติตนที่ถูกต้อง	23 (7.8)	64 (21.7)	190 (64.4)	18 (6.1)	0 (0.0)	66.2
- ให้ความสนใจต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ที่สร้างปัญหาในสถานที่ท่องเที่ยวของอุทยานฯ	8 (2.7)	85 (28.8)	173 (58.6)	29 (9.8)	0 (0.0)	64.8
- คิดและสนใจที่จะร่วมพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ในอุทยานฯ	19 (6.4)	45 (15.3)	172 (58.3)	51 (17.3)	8 (2.7)	61.1
- เมื่อสิ่งแวดล้อมในอุทยานฯเสื่อมโทรม ควรปิด อุทยานฯชั่วคราว เพื่อให้ธรรมชาติได้ฟื้นตัว	43 (14.6)	116 (39.3)	134 (45.4)	2 (0.7)	0 (0.0)	50.7

เมื่อนำคะแนนความสนใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของประชาชนรอบอุทยานแห่งชาติดอยผากลองมารวมกัน แล้วทำการจัดกลุ่ม และวัดระดับความสนใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ในบทที่ 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับความสนใจมาก ร้อยละ 53.2 และกลุ่มที่มีระดับความสนใจน้อย ร้อยละ 46.8 ตามลำดับ (ตารางที่ 9)

ตารางที่ 9 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับความสนใจของประชาชนเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

N = 295

ระดับความสนใจของประชาชนเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	ร้อยละ
กลุ่มที่มีระดับความสนใจน้อย	46.8
กลุ่มที่มีระดับความสนใจมาก	53.2

ส่วนที่ 5 โอกาสที่ประชาชนรอบเขตอุทยานฯ คิดว่าจะได้รับจากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

จากตารางที่ 10 ความคิดเกี่ยวกับโอกาสที่ประชาชนรอบเขตอุทยานแห่งชาติดอยผากลอง จะได้รับจากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 295 ราย ผลการศึกษาสามารถอธิบายได้ดังนี้

ข้อความที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คิดว่าโอกาสที่จะได้รับจากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมากที่สุดคือการที่อุทยานแห่งชาติดอยผากลองเป็นสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ทำให้ประชาชนในหมู่บ้านมีรายได้เพิ่มขึ้น ร้อยละ 76.38 รองลงมาคือ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศทำให้เยาวชนรักท้องถิ่น และสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ร้อยละ 75.08 และข้อความที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คิดว่าจะมีโอกาสจากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน้อยที่สุดคือ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศทำให้มีการฟื้นฟูประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น ร้อยละ 68.40

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสที่จะได้รับจากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

N = 295

โอกาสที่คิดว่าจะได้รับจากการท่องเที่ยว	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ดัชนี
- การที่อุทยานเป็นสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ทำให้ประชาชนในหมู่บ้านนี้มีรายได้เพิ่มขึ้น	58 (19.7)	151 (51.2)	66 (22.4)	14 (4.7)	6 (2.0)	76.4
- การท่องเที่ยวเชิงนิเวศทำให้เยาวชนรัก ท้องถิ่นและสิ่งแวดล้อมมากขึ้น	45 (15.3)	139 (47.1)	107 (36.3)	1 (0.3)	3 (1.0)	75.1
- การท่องเที่ยวเชิงนิเวศของอุทยานฯทำให้ ประชาชนในหมู่บ้านนี้มีงานทำมากขึ้น	27 (9.2)	177 (60.0)	78 (26.4)	7 (2.4)	6 (2.0)	74.4
- เอกอัครราชทูตเฉพาะถิ่นมีส่วนส่งเสริมให้การ ท่องเที่ยวเชิงนิเวศได้รับความสนใจมากขึ้น	31 (10.5)	106 (35.9)	153 (51.9)	2 (0.7)	3 (1.0)	70.8
- การท่องเที่ยวเชิงนิเวศทำให้มีการฟื้นฟู ประเพณี วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น	24 (8.1)	88 (29.8)	175 (59.3)	5 (1.7)	3 (1.0)	68.4

เมื่อนำคะแนนโอกาสที่ประชาชนรอบเขตอุทยานฯ คิดว่าจะได้รับจากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มารวมกัน แล้วทำการจัดกลุ่ม และวัดระดับโอกาสที่จะได้รับจากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในบทที่ 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสที่จะได้รับระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 57.6 และกลุ่มที่คิดว่าจะมีโอกาสที่จะได้รับระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 42.4 ตามลำดับ (ตารางที่ 11)

ตารางที่ 11 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสที่จะได้รับจากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

N = 295

ระดับโอกาสที่คิดว่าจะได้รับจากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	ร้อยละ
กลุ่มที่คิดว่าจะมีโอกาสระดับน้อย	42.4
กลุ่มที่คิดว่าจะมีโอกาสระดับมาก	57.6

ส่วนที่ 6 การวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 12 - 21 เป็นการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยกระตุ้นกับระดับความสนใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ซึ่งผลของกลุ่มที่มีระดับความสนใจน้อยคิดเป็นร้อยละ 46.8 และกลุ่มที่มีระดับความสนใจมาก คิดเป็นร้อยละ 53.2 (ตารางที่ 9)

จากตารางที่ 12 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีความสนใจต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศระดับน้อยและระดับมาก ทั้งเพศหญิงและเพศชายไม่มีความแตกต่างกันมากนัก และความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอยู่ที่ระดับแทบจะไม่มีความสัมพันธ์กัน ($\Phi = 0.087$) และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สามารถสรุปได้ว่าทั้งเพศหญิงและเพศชายมีความสนใจต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ไม่ต่างกัน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่ากลุ่มตัวอย่างมาจากชุมชนเดียวกัน และมีระดับการศึกษาที่ไม่ต่างกัน

ตารางที่ 12 ร้อยละของเพศ จำแนกตามระดับความสนใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

N = 295

ระดับความสนใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	ชาย	หญิง
น้อย	45.9	46.6
มาก	54.1	53.4
รวม	100	100

$$\Phi = 0.087 \quad \chi^2 = 2.22 \quad df = 1 \quad P > 0.05$$

จากตารางที่ 13 กลุ่มตัวอย่างที่มีความสนใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศระดับน้อย ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่มีอายุตั้งแต่ 45 ปีขึ้นไป และกลุ่มตัวอย่างที่มีความสนใจต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศระดับมาก มีความแตกต่างกัน กล่าวคือกลุ่มที่มีอายุ 15 – 24 ปีมีระดับความสนใจมากที่สุด ใกล้เคียงกับกลุ่มอายุ 25 – 44 ปี อาจเป็นเพราะกลุ่มนี้อายุน้อยเป็นกลุ่มที่กำลังศึกษาและมีความรู้สึกกังวลและหวังใย และกล้าที่จะแสดงความคิดเห็นในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมมากกว่ากลุ่มอื่นที่เป็นวัยแรงงานซึ่งต้องดูแลรับผิดชอบครอบครัว และอาจจะมีความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน้อย ซึ่งมีความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ระดับปานกลาง ($V = 0.348$) และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 13 ร้อยละของอายุ จำแนกตามระดับความสนใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

N = 295

ระดับความสนใจเกี่ยวกับ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	กลุ่มอายุ		
	15-24 ปี	25-44 ปี	45 ปีขึ้นไป
น้อย	38.8	39.9	51.4
มาก	61.2	60.1	48.6
รวม	100	100	100

$$V = 0.348 \quad \chi^2 = 35.80 \quad df = 2 \quad P < 0.05$$

จากตารางที่ 14 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีความสนใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศระดับน้อยส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่ไม่ได้เรียนหนังสือ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีความสนใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศระดับมากเป็นกลุ่มที่กำลังเรียนหนังสือ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกลุ่มที่กำลังเรียนหนังสือได้รับความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและสิ่งแวดล้อมที่ทันต่อเหตุการณ์ตลอดเวลา ทำให้มีความสนใจและหวังใยต่อสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ จึงสนใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวมากกว่ากลุ่มอื่น และมีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรระดับปานกลาง ($V = 0.407$) และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 14 ร้อยละของการศึกษา จำแนกตามระดับความสนใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

N = 295

ระดับความสนใจ ไม่ได้เรียน ประถมศึกษา มัธยมศึกษา ปวช/ปวส. ป.ตรี กำลังเรียน
เกี่ยวกับการท่องเที่ยว

น้อย	100	57.3	40.0	35.9	42.7	0
มาก	0	42.7	60.0	64.1	57.3	100
รวม	100	100	100	100	100	100

$$V = 0.407 \quad \chi^2 = 48.91 \quad df = 5 \quad P < 0.05$$

จากตารางที่ 15 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความสนใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศระดับน้อยส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่มีอาชีพรับจ้างและอาชีพเกษตรกรรม ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีความสนใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศระดับมาก ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มอื่นๆ (กำลังเรียนหนังสือ) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ากลุ่มที่เรียนหนังสืออยู่ในวัยที่กระตือรือร้น อยากรู้อยากเห็น และอยากจะมีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดตั้งกลุ่มส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอยู่ในระดับปานกลาง ($V = 0.316$) และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 15 ร้อยละของอาชีพจำแนกตามระดับความสนใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

N = 295

ระดับความสนใจเกี่ยวกับ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	ลักษณะอาชีพ					
	เกษตรกรรม	รับจ้าง	ค้าขาย	รับราชการ	พ่อบ้าน/ แม่บ้าน	อื่นๆ (กำลังเรียน)
น้อย	55.8	56.3	26.3	27.8	50.0	13.5
มาก	44.2	43.7	73.7	72.2	50.0	86.5
รวม	100	100	100	100	100	100

$$V = 0.316 \quad \chi^2 = 29.41 \quad df = 5 \quad P < 0.05$$

จากตารางที่ 16 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่มีความสนใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศระดับมาก เป็นกลุ่มที่มีรายได้ต่ำ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกลุ่มที่มีรายได้ต่ำส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่กำลังเรียนหนังสือ ซึ่งมีอายุระหว่าง 15 – 24 ปี อยู่ในวัยที่ยังไม่ต้องรับผิดชอบครอบครัวเหมือนกับกลุ่มที่มีอายุมากกว่า 45 ปี ซึ่งมีรายได้มากกว่า ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอยู่ที่ระดับต่ำ ($V = 0.154$) แต่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 16 ร้อยละของรายได้ จำแนกตามระดับความสนใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

N = 295

ระดับความสนใจเกี่ยวกับ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	รายได้		
	น้อย	ปานกลาง	มาก
น้อย	34.6	50.0	53.8
มาก	65.4	50.0	46.2
รวม	100	100	100

$$V = 0.154 \quad \chi^2 = 6.98 \quad df = 2 \quad P < 0.05$$

จากตารางที่ 17 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความสนใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศระดับมาก ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่อาศัยอยู่ในท้องถิ่นระยะเวลาสั้น (น้อยกว่า 18 ปี) เป็นกลุ่มที่มีอายุน้อย และอยู่ในวัยกำลังเรียนและชอบแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อมในชุมชน มีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ระดับปานกลาง ($V = 0.336$) และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 17 ร้อยละของระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในท้องถิ่น จำแนกตามระดับความสนใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

N = 295

ระดับความสนใจเกี่ยวกับ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	ระยะเวลา		
	น้อย	ปานกลาง	มาก
น้อย	18.8	48.0	67.1
มาก	81.2	52.0	32.9
รวม	100	100	100

$$V = 0.336 \quad \chi^2 = 33.37 \quad df = 2 \quad P < 0.05$$

จากตารางที่ 18 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่มีความสนใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศระดับมาก เป็นกลุ่มที่ไม่เคยเข้าไปใช้ประโยชน์ในเขตอุทยานฯ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกลุ่มที่ไม่เคยเข้าไปใช้ประโยชน์ในเขตอุทยานฯ เป็นกลุ่มที่มีอายุน้อยซึ่งกำลังเรียนหนังสือ และมีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในท้องถิ่นน้อย ซึ่งกล้าที่จะแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม และอยากที่จะเข้าร่วมประเมินผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติดอยผากลอง ซึ่งมีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ระดับต่ำ ($\Phi = 0.116$) และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 18 ร้อยละของการเคยเข้าไปใช้ประโยชน์ในเขตอุทยานฯ จำแนกตามระดับความสนใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

N = 295

ระดับความสนใจเกี่ยวกับ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	เคย	ไม่เคย
น้อย	57.1	43.6
มาก	42.9	56.4
รวม	100	100

$$\Phi = 0.116 \quad \chi^2 = 3.95 \quad df = 1 \quad P < 0.05$$

จากตารางที่ 19 พบว่าสถานภาพทางสังคมและการเป็นสมาชิกของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความสนใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศไม่แตกต่างกันทั้งเป็นสมาชิกของกลุ่ม และไม่เป็นสมาชิกของกลุ่ม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ากลุ่มตัวอย่างมาจากท้องถิ่นเดียวกันและมีอาชีพส่วนใหญ่เป็นเกษตรกร ทำให้การเป็นสมาชิกของกลุ่มและสถานภาพทางสังคมไม่มีผลต่อความสนใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ระดับต่ำ ($\Phi = 0.10$) และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 19 ร้อยละของสถานภาพทางสังคมและการเป็นสมาชิกกลุ่ม จำแนกตามระดับความสนใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

N = 295

ระดับความสนใจเกี่ยวกับ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	เป็นสมาชิก	ไม่เป็นสมาชิก
น้อย	42.9	43.1
มาก	57.1	46.9
รวม	100	100

$$\Phi = 0.10 \quad \chi^2 = 2.9 \quad df = 1 \quad P > 0.05$$

จากตารางที่ 20 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความสนใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศระดับน้อย เป็นกลุ่มที่มีระดับความรู้น้อย และกลุ่มที่มีความรู้มากมีความสนใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศระดับมาก ดังนั้นความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีความสัมพันธ์กับความสนใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศระดับต่ำ ($\Phi = 0.288$) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 20 ร้อยละของความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จำแนกตามระดับความสนใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

N = 295

ระดับความสนใจเกี่ยวกับ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	ระดับความรู้	
	น้อย	มาก
น้อย	65.2	35.5
มาก	34.8	64.5
รวม	100	100

$$\Phi = 0.288 \quad \chi^2 = 24.54 \quad df = 1 \quad P < 0.05$$

จากตารางที่ 21 ข้อมูลในส่วนนี้เป็นการนำคะแนนระดับความสนใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มาหาค่าสหสัมพันธ์กับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ พบว่าการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความสัมพันธ์กับความสนใจต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในระดับมากพอสมควร ($r = 0.5$) และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่าการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีผลต่อความสนใจของกลุ่มตัวอย่างดังกล่าว

ตารางที่ 21 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศกับระดับความสนใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ตัวแปร	การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร Correlation Coefficient (r)
ความสนใจต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	0.501**

** P = 0.01

ตารางที่ 22-31 เป็นตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยกระตุ้นกับระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสที่จะได้รับจากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ซึ่งความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสที่จะได้รับจากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศระดับน้อยคิดเป็นร้อยละ 42.4 และความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสที่จะได้รับจากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 57.6 (ตารางที่ 11)

จากตารางที่ 22 พบว่าทั้งเพศหญิงและเพศชายมีความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสที่จะได้รับจากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ไม่ต่างกัน มีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ระดับต่ำ ($\Phi = 0.23$) และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างอยู่ในชุมชนเดียวกัน และมีระดับการศึกษาใกล้เคียงกัน

ตารางที่ 22 ร้อยละของเพศ จำแนกตามระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสที่จะได้รับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

N = 295

ระดับโอกาสที่คิดว่าจะได้รับ จากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	ชาย	หญิง
	น้อย	41.1
มาก	58.9	56.6
รวม	100	100

$$\text{Phi} = 0.23 \quad \chi^2 = 0.156 \quad \text{df} = 1 \quad P > 0.05$$

จากตารางที่ 23 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสจากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศไม่แตกต่างกันทุกกลุ่มอายุ ดังนั้นอายุไม่มีผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสจากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างอยู่ในพื้นที่เดียวกัน และมีอาชีพส่วนใหญ่มาจากภาคการเกษตร จึงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสที่จะได้รับไม่ต่างกัน มีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ระดับต่ำ ($V = 0.104$) และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 23 ร้อยละของกลุ่มอายุ จำแนกตามระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสที่จะได้รับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

N = 295

ระดับโอกาสที่คิดว่าจะได้รับ จากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	กลุ่มอายุ (ปี)		
	15-24	25-44	45 ปีขึ้นไป
น้อย	38.8	39.9	43.6
มาก	61.2	60.1	57.4
รวม	100	100	100

$$V = 0.104 \quad \chi^2 = 53.19 \quad \text{df} = 2 \quad P > 0.05$$

จากตารางที่ 24 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสที่จะได้รับจากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในระดับน้อย เป็นกลุ่มที่ไม่ได้เรียนหนังสือ และกลุ่มตัวอย่างที่จบปริญญาตรีมีความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสจากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในระดับมาก อาจเป็นเพราะว่ามีความรู้มากมีโอกาสที่จะทำธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมากกว่ากลุ่มที่มีความรู้น้อย มีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ระดับปานกลาง ($V = 0.344$) และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 24 ร้อยละของการศึกษา จำแนกตามระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสที่จะได้รับจากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

N = 295

ระดับโอกาสที่คิดว่า จะได้รับจากการ
ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

	ไม่ได้เรียน	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	ปวช./ปวส.	ป.ตรี	กำลังเรียน
น้อย	75.0	48.4	38.5	56.4	0.0	24.0
มาก	25.0	51.6	61.5	43.6	100	76.0
รวม	100	100	100	100	100	100

$$V = 0.344 \quad \chi^2 = 34.90 \quad df = 5 \quad P < 0.05$$

จากตารางที่ 25 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสจากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศระดับน้อยเป็นกลุ่มพ่อบ้าน/แม่บ้าน และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสจากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศระดับมากคือกลุ่มข้าราชการ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกลุ่มข้าราชการอาจจะได้รับข่าวสารเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และมีวันหยุดพักผ่อนที่แน่นอนสามารถใช้เวลาว่างคิดหารายได้เสริมจากนักท่องเที่ยวมากกว่ากลุ่มอาชีพอื่นๆ ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอยู่ที่ระดับต่ำ ($V = 0.287$) และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 25 ร้อยละของอาชีพ จำแนกตามระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสที่จะได้รับจากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

N = 295

ระดับโอกาสที่คิดว่า จะได้รับจากการ ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ		ระดับโอกาสที่คิดว่า เกษตรกรรม รับจ้าง ค้าขาย รับราชการ พ่อบ้าน/แม่บ้าน อื่นๆ				
		น้อย	มาก	รวม	น้อย	มาก
น้อย	51.9	37.5	47.4	0.0	66.7	29.7
มาก	48.1	2.5	52.6	100	33.3	70.3
รวม	100	100	100	100	100	100

$$V = 0.287 \quad \chi^2 = 24.36 \quad df = 5 \quad P < 0.05$$

จากตารางที่ 26 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสที่จะได้รับจากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศไม่ต่างกันทุกกลุ่มรายได้ของกลุ่มตัวอย่างทั้งระดับโอกาสน้อย และระดับโอกาสมาก แสดงว่ารายได้ไม่มีผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสที่จะได้รับจากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ากลุ่มตัวอย่างที่สนใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของอุทยานแห่งชาติดอยผาแดงส่วนใหญ่อยู่ในวัยเรียนไม่มีรายได้ต้องอาศัยผู้ปกครอง แต่มีความสัมพันธ์ของตัวแปรระดับต่ำ ($V = 0.128$) และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 26 ร้อยละของรายได้ จำแนกตามระดับความคิดเห็นเกี่ยวโอกาสที่จะได้รับจากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

N = 295

ระดับโอกาสที่คิดว่าจะได้รับ จากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	รายได้		
	น้อย	ปานกลาง	มาก
น้อย	48.1	44.9	40.1
มาก	51.9	55.1	59.9
รวม	100	100	100

$$V = 0.128 \quad \chi^2 = 4.85 \quad df = 2 \quad P > 0.05$$

จากตารางที่ 27 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสที่จะได้รับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศระดับน้อยเป็นกลุ่มที่มีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในท้องถิ่นเป็นเวลานาน และกลุ่มที่มีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในท้องถิ่นเป็นเวลาสั้นๆ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสที่จะได้รับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกลุ่มที่อาศัยอยู่ในท้องถิ่นระยะเวลาสั้นๆ มีความสนใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวมากจึงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสที่จะได้รับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมากกว่ากลุ่มที่มีระยะเวลาอาศัยอยู่ในท้องถิ่นนานที่ไม่ค่อยสนใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของอุทยานแห่งชาติดอยผากลอง มีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ระดับต่ำ ($V = 0.214$) และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 27 ร้อยละของระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในท้องถิ่น จำแนกตามระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสที่จะได้รับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

N = 295

ระดับโอกาสที่คิดว่าจะได้รับ จากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	ระยะเวลา		
	น้อย	ปานกลาง	มาก
น้อย	26.6	41.4	57.0
มาก	73.4	58.6	43.0
รวม	100	100	100

$$V = 0.214 \quad \chi^2 = 13.49 \quad df = 2 \quad P < 0.05$$

จากตารางที่ 28 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสที่จะได้รับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศระดับน้อย เป็นกลุ่มที่เคยเข้าไปใช้ประโยชน์ในเขตอุทยานฯ และกลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสจากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศระดับมาก ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่ไม่เคยเข้าไปใช้ประโยชน์ในเขตอุทยานฯ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกลุ่มที่ไม่เคยเข้าไปใช้ประโยชน์ในเขตอุทยานฯ เป็นกลุ่มที่มีอายุน้อยและมีการศึกษาที่สูง คิดว่าการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอาจทำให้เยาวชนรักท้องถิ่นของตนเองและมีการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นมากขึ้น มีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ระดับต่ำ ($V = 0.118$) และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 28 ร้อยละของการเคยเข้าไปใช้ประโยชน์ในเขตอุทยาน จำแนกตามระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสที่จะได้รับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

N = 295

ระดับโอกาสที่คิดว่าจะได้รับ จากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	เคย	ไม่เคย
น้อย	52.9	39.1
มาก	47.1	60.9
รวม	100	100

$$\text{Phi} = 0.118 \quad \chi^2 = 4.13 \quad \text{df} = 1 \quad P < 0.05$$

จากตารางที่ 29 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสที่จะได้รับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศระดับน้อย และระดับมาก ไม่ต่างกันมากนัก แสดงว่าสถานภาพทางสังคมและการเป็นสมาชิกกลุ่มไม่มีผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสที่จะได้รับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อาจเนื่องจากกลุ่มตัวอย่างมาจากท้องถิ่นเดียวกันมีพื้นฐานความรู้ใกล้เคียงกัน การมีสถานภาพทางสังคม และการเป็นสมาชิกกลุ่มจึงไม่มีผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสที่จะได้รับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ตัวแปรแทบจะไม่มีความสัมพันธ์กันเลย (Phi = 0.086) และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 29 ร้อยละของสถานภาพทางสังคมและการเป็นสมาชิกกลุ่ม จำแนกตามระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสที่จะได้รับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

N = 295

ระดับโอกาสที่คิดว่าจะได้รับ จากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	เป็นสมาชิกกลุ่ม	ไม่เป็นสมาชิกกลุ่ม
น้อย	41.0	43.8
มาก	59.0	56.2
รวม	100	100

$$\text{Phi} = 0.086 \quad \chi^2 = 2.19 \quad \text{df} = 1 \quad P > 0.05$$

จากตารางที่ 30 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสที่จะได้รับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศระดับน้อย คือกลุ่มที่มีระดับความรู้ต่ำ ส่วนกลุ่มที่มีระดับความรู้มาก มีความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสที่จะได้รับระดับมาก แสดงว่าความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสที่จะได้รับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อาจเนื่องจากกลุ่มที่มีความรู้มากสามารถที่จะสร้างรายได้ให้แก่ตนเองและครอบครัวได้มากกว่ากลุ่มที่มีความรู้ต่ำ ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรจึงอยู่ที่ระดับปานกลาง ($\Phi = 0.389$) และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 30 ร้อยละของระดับความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จำแนกตามระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสที่จะได้รับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

N = 295

ระดับโอกาสที่จะได้รับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	ระดับความรู้	
	น้อย	มาก
น้อย	67.0	27.3
มาก	33.0	72.7
รวม	100	100

$$\Phi = 0.389 \quad \chi^2 = 44.71 \quad df = 1 \quad P < 0.05$$

จากตารางที่ 31 ข้อมูลในส่วนนี้เป็นการนำคะแนนระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสที่จะได้รับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มาหาค่าสหสัมพันธ์กับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ พบว่าการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสที่จะได้รับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในระดับมากพอสมควร ($r = 0.5$) และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่าการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสที่จะได้รับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ตารางที่ 31 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศกับความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสที่จะได้รับจากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ตัวแปร	การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร Correlation Coefficient (r)
ความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสที่จะได้รับจากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	0.552**

** P = 0.01

ตารางที่ 32 เป็นตารางสรุปความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยกระตุ้น กับความสนใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยแสดงค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรและแสดงค่านัยสำคัญทางสถิติด้วย

ตารางที่ 32 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยกระตุ้นกับระดับความสนใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยกระตุ้น	ระดับความสัมพันธ์และนัยสำคัญทางสถิติ			
	สูงมาก	มากพอสมควร	ปานกลาง	ต่ำ
1. เพศ				✓
2. อายุ			✓*	
3. อาชีพ			✓*	
4. รายได้				✓*
5. การศึกษา			✓*	
6. ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในท้องถิ่น			✓*	
7. การเข้าไปใช้ประโยชน์ในเขตอุทยานฯ				✓*
8. สถานภาพทางสังคมและการเป็นสมาชิกกลุ่ม				✓
9. ความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ				✓*
10. การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ		✓**		

** P = 0.01 * P = 0.05

ตารางที่ 33 เป็นตารางสรุปความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยกระตุ้น กับความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสที่จะได้รับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยแสดงค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรและแสดงค่านัยสำคัญทางสถิติด้วย

ตารางที่ 33 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยกระตุ้นกับระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสที่จะได้รับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยกระตุ้น	ระดับความสัมพันธ์และนัยสำคัญทางสถิติ			
	สูงมาก	มากพอสมควร	ปานกลาง	ต่ำ
1. เพศ				✓
2. อายุ				✓
3. อาชีพ				✓*
4. รายได้				✓
5. การศึกษา			✓*	
6. ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในท้องถิ่น				✓*
7. การเข้าไปใช้ประโยชน์ในเขตอุทยานฯ				✓*
8. สถานภาพทางสังคม และการเป็นสมาชิกกลุ่ม				✓
9. ความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ			✓*	
10. การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ		✓**		

** P = 0.01 * P = 0.05